

Åsa Romson: Tal på Miljöpartiets kongress 2011

Talare

Åsa Romson
Språkrör, Miljöpartiet

Datum

22 maj 2011

Plats

Karlstad

Idag ska vi prata om framtiden, jag och Gustav. Om den gröna rörelsens framtid, om vad vi tillsammans har framför oss. Men nu när vi står här mitt i steget, med stafettpinnen i hand, så har vi givetvis båda i bakhuvudet en tanke av tacksamhet för vad vilket fint jobb våra företrädare utfört och vilket fint jobb som tusentals gröna valarbetare gjorde i valet för att ge oss den plattform partiet nu har. Tusen tack Peter och Maria!

Ni formade den framgångsvåg som Miljöpartiet seglade på till valet i höstas. En framgångsvåg som färgade 100 kommuner och flertalet regioner och landsting gröna. Den bar inte in i Rosenbad men ritande ändå om Sveriges politiska karta. Bort tvättades den gamla bilden av en socialdemokratisk farbror som ensam regerar med parlamentet som undersåte. Det tror jag många tycker är väldigt skönt.

Ändå, att segla på en framgångsvåg är inte lätt. Risken finns att färden slutar på en fjärran strand utan kontakt med det fastland där det började. Att hålla en skuta på kurs uppe på en våg är svårt, det är först i vågdalen rodret får kraft. Nu är en tid att hämta kraft. Vågen har slängt upp oss på en klippa och vi sitter där i den ljumma vårkvällen och ser ut över hav och land. Vart bär nästa resa?

Följer vi stranden till vänster finns lockande tal om trygghet, jämlikhet och omtanke om de svaga. Men vi riskerar att lockas av sirenernas sång som väver in varje reform i en kvävande linda av statlig byråkrati och kontroll.

Följer vi stranden till höger möts vi av maktens varma famn och den starka tron på individen. Men groparna i sanden vittnar om svåra offer för samhällets sammanhållande krafter, på gemenskap.

Jag vill att vi möter havet, att vi stärkta av den tidigare seglatsen vågar oss på en ny. Möter vågorna innan de slår in över stranden till vänster eller till höger, när

de är just vågor som söker en riktning de inte har definierat. Där ute på det förunderliga havet kan vi tillsammans söka nästa kust. Kan vi utvinna kraften från vågorna finns stor kraft att få. Utan konstgjorda tillsatser.

Vår vallogan var ”Modernisera Sverige”. Men den gröna rörelsen måste göra mer än så, vi måste modernisera världen.

Världen behöver det; haven och skogarna klarar inte av att upprätthålla systemen vi alla är beroende av; tjejerna i jordens fattigaste samhällen riskerar sina liv när de blir med barn, i konfliktområden lär sig barnen krig istället för att läsa och skriva. Det bygger inte en bra framtid för den värld vi är en del av.

Politik är alltid både lokal och global – vi gröna glömmer aldrig det, vi höjer blicken och ser världen.

Sverige behöver en modern politik grundat på den här globala synen. Traditionellt är utrikespolitiken starkt skild från inrikespolitiken. Värderingar som inte skulle tillåtas styra samhället i Sverige utgör idag grund för svenska intressen utomlands.

1. Var är den solidariska synen med fattiga när Sveriges biståndsminister tar från biståndspengarna till att betala ambassadbyggnader och flyktingmottagande i Sverige;
2. var är värnandet om havet och de marina resurserna när Sverige godkänner valfångst eller fiskeavtal för EUs fiskeflotta runt Afrikas kuster,
3. var är respekten för folkrättsliga principer när svenska handelsministern krattar manegen för företag att driva affärer som stödjer icke-demokratiska regimer eller ockupationsmakter.

I en modern utrikespolitik i en global värld kan man inte handla på ett sätt utomlands och ett annat sätt hemma. Samma värderingar måste gälla, respekten för människa och natur vara den samma.

Vi ser nu i Nordafrika hur kvinnor och män, muslimer och kristna, studenter

och grönsaksförsäljare reser sig och kräver demokrati. Genom internet och andra verktyg organiserar sig människor men en kraft som de icke-valda ledarna fruktar. Det är gräsrotsnivån, demokratins bas-camp, som drar upp riktlinjerna för nya samhällen i den globala familjen. Den förändringen är grön utifrån många synvinklar. I Sverige har det fått till följd att till och med vapenkramare i riksdagen börjar inse att vapenexport till icke-demokratiska regimer är fel.

Även vapenexport till demokratier har problem. Inte minst när affärerna blandas in i ett smutsigt spel om att till varje pris få exportera JAS-plan till andra länder. Tv4s avslöjanden om Sydafrikaaffären är ett talande exempel.

Miljöpartiet säger tydlig att Sverige måste låta utreda misstänkta mutor i samband med JAS-affären i Sydafrika – rättssystemet får inte misstänkas ducka för politiskt känsliga affärer och svenska storföretag. Vi säger också att Sverige måste dra lärdomar av denna och andra affärer. För all export av känsliga produkter bör det bli förbjudet att hemlighetshålla motköpen som sker, förbjudet att använda hemliga mellanhänder och ett stopp för betalningar via skatteparadis.

Kinas och Indiens ekonomiska utveckling visar på det stora dilemma som vi har framför oss och som vi måste hantera: Om fattigdomsbekämpningen blir framgångsrik, om de fattiga länderna får den tekniska och ekonomiska utveckling de behöver, så ökar samtidigt ländernas resursbehov.

Varje människa har behov av att ta resurser i anspråk. Jorden sitter på en gigantisk uppgift att förvalta naturresurser och fördela resursutnyttjande.

Tyvärr är världsekonomin precis som Anders Borgs ekonomi blind för både miljöförstörelse och fördelningsproblem. Den gröna rörelsens politiska vägledning behövs därför mer än någonsin.

På FNs uppföljning av Riokonferensen nästa år, Rio +20, är temat grön ekonomi. Miljöpartiet vill att Sverige åker dit med konkreta förslag hur världsekonomin kan ställa om så att naturen får sitt rätta pris, så att de grundläggande behoven hos varje människa sätts före överflödet hos de ekonomiskt rika, och att innovation och kreativitet stimuleras så vi klarar energi- och livsmedelsförsörjning på ett hållbart sätt.

Hur vi rättvist delar, och klokt förvaltar vårt miljöutrymme på jorden är en värdig fråga för slutdebatten i varje valrörelse den 21:a århundradet. Bara vi gröna kan sätta den på dagordningen!

Människan kan idag inte skylla på att hon inte vet vad som är dåligt för vår planet. I torsdags deltog jag i ett möte, ett symposium, där tidigare nobelpristagare diskuterade vad som behövs för en hållbar värld. Budskapet var klart, världen måste skifta tankesätt, vi har allt att vinna. Men det krävs modiga politiker som vågar agera och ta till sig forskarnas varningar.

Miljöpartiet förslår att Sverige skaffar sig ett internationellt råd med vetenskapliga rådgivare för hållbar utveckling. Rådet ska baseras på forskning om planetens gränser bidra med nyttig kunskap från andra länder och sätta svenska målsättningar och åtgärder i perspektiv.

Inför valet 2006 sa Fredrik Reinfeldt att miljön inte var en prioriterad fråga för moderaterna.

Nu säger deras partisekreterare Sofia Arkelsten att de ska bli det nya miljöpartiet. Det låter ju helt fantastiskt.

Jag vill utmana/uppmäna Fredrik Reinfeldt att göra allvar av de orden. Här är fem områden att börja med:

För det första, energipolitiken.

Medan solen skiner över miljontals solpaneler, 26 000 vindkraftverken och otaliga biogasanläggningar i Tyskland slår Reinfeldt vakt om radioaktivt uran som kraftkälla för vår el-energi i Sverige.

I Tyskland växer marknaderna, där finns idag över 350 000 som arbetar med förnybar energi, och dit flyttar nya företag som utvecklats från forskning i Sverige. Kostnaderna för installerad sol-el har halverats på fem år, vindkraften har etablerat sig som en av de billigaste el-producenterna och i tidningsstället trängs tidningarna där vanliga tyskar får råd om energieffektivisering och egen el-produktion. Där är förnybart inte något tredje ben i energiplanerna –

förnybart är planerna.

Om Sverige inte ser potentialen i att spara el, om Sverige ska ta omvägen förbi mer kärnkraft, då får vi aldrig en grön omställning.

Ett miljöparti säger nej till kärnkraft och uranbrytning och ja till 100% förnybar energi.

För det andra: Oljeutvinning i Arktis.

Carl Bildt tog nyligen över ordförandeklubban i arktiska rådet. Arktis är ett av de områden på jorden som drabbas hårdast av klimatförändringar. Det marina livet i har också extremt svårt att klara oljeolyckor.

Våra gröna EU-parlamentariker Carl Schlyter och Isabella Lövin röstade i vintras tillsammans med en majoritet av EU-parlamentet för att stoppa oljeutvinning i Arktis. Och Sverige har ju chansen genom sitt ordförandeskap. Men Carl Bildt vill inte ha med det på sin dagordning. Han hanterar helst oljeprojekt i styrelserummet.

Ett miljöparti, Fredrik Reinfeldt, arbetar för att stoppa oljeutvinning i Arktis.

För det tredje: Transporterna

Järnvägen står still i en tid när tågen behöver rulla som aldrig förr. Det största problemet är inte snön, det största problemen är trängseln på spåren. Tågen kör idag utan marginaler, minsta försening sprider sig genom tidtabellen som en lavin. Vi behöver mer spår om vi ska få en fungerande och modern järnväg.

Anders Borg påstår att Sverige har överinvesterat i järnvägen.

Men ett miljöparti, Fredrik Reinfeldt, satsar på att bygga ut järnvägen och utveckla kollektivtrafiken

För det fjärde: Skogen

Idag är drygt 2 000 av den svenska skogens arter hotade. Trots det har Sverige en mycket liten andel skyddad skog, både ur ett internationellt och ur ett

biologiskt perspektiv.

Metoderna vid skogsavverkningar blir inte bättre, årliga siffror visar att de blir allt sämre. Myndigheter och regeringen står passiva.

Trots att vi vet att värdet av biologisk mångfald är stor, och att kostnaderna att återställa natur är enorma, så hotas många nyckelbiotoper i gammelskogen av skövling för att vi inte kan få ekonomin rätt.

Ett miljöparti, Fredrik Reinfeldt, låter inte den återstående gammelskogen skövlas.

För det femte: Klimatet

Många kommuner och företag har ambitiösa och innovativa klimatprojekt, och svensken i gemen blir allt mer medveten och vill själv bidra till minskad klimatpåverkan. Men regeringen hänvisar större delen av sitt klimatarbete till utlandet. Retoriken om att Sverige skulle vara ett föregångsland fastnar i fromma förhoppningar, utan underbyggand med tydliga spelregler och långsiktiga ambitioner.

Fredrik Reinfeldt, är du beredd att göra hemläxan för klimatet?

Ett miljöparti höjer ambitionen och snabbar på minskningar av utsläppen. Man gör det här och nu och inte där och då!

Jag har inte sett någonting som tyder på att Moderaterna är ett parti på miljöns sida. Men skyll inte på att du inte vet, Fredrik Reinfeldt, det läggs hela tiden förslag från oss du kan stödja, om du vill ha miljöpolitik på riktigt.

Vi står i slutet av kongressen och i eftermiddag ger vi oss av hemåt. Jag hoppas alla ni som var här för första gången, och alla ni som återkommit många år har fått kraft och inspiration i ert gröna arbete.

Jag vet hur inspirerande det är att möta andra gröna politiker. Under klimatmötet i Mexico förra året fick jag tillfälle att träffa den gröna

presidentkandidaten i Brasilien Marina Silva, det hade nyligen varit val i Brasilien och hon talade om den valrörelse hon genomfört och som gett nästan 20 miljoner röster. Men trots att hon var tidigare miljöminister så handlade inte hennes kampanj om miljöfrågorna utan om kampen för deltagande och demokrati.

Det är ju där allt börjar.

Jag vill passa på så här en vecka efter valet till regionen i Västra Götaland att tacka för den insats för demokrati som ni kämpade för. Att få människor att rösta visade sig inte lätt, men det hade varit ännu värre om ni inte bidragit med engagemang och konkreta politiska förslag. Miljöpartiet manifesterade att man är den tredje politiska kraften och kan nu förhoppningsvis bidra till en offensiv regionpolitik där hälsoarbetet och kollektivtrafiken lyfts fram. Grattis alla ni som deltog i valrörelsen, det var starkt jobbat!

Demokratiarbeter är det viktigaste vi gör. Jag vill önska er alla lycka till i alla de samtal och roliga möten med engagerade medborgare som ni kommer ha under året fram till nästa kongress.

Själv ska jag åka hem och sätta mig på ett fik i Skärholmen och dricka starkt arabiskt kaffe och söta baklava och lyssna på kloka råd från männen, kvinnorna och de unga på torget. Det är vad jag kallar kaffe och bulle.

Tack och på återseende!

Taggar

2010-tal, 2011, Kvinna, Miljöpartiet, Politiska tal

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/asa-romson-tal-pa-miljopartiets-kongress-2011>